

Vzdělávání: Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 4.

Fuller Theological Seminary

Vzdělávání

David M. Scholer

**Biblický základ
pro rovnocenné partnerství ve službě 4.**

Vzdělávání

Ženy ve službě

Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 4.

V následujícím článku představujeme postoj *Fuller Theological Seminary* k ženám ve službě, jak jej popsal a biblicky podložil zesnulý profesor Nového zákona David M. Scholer.

1 Korintským 14:34-35

Je třeba připomenout, že Pavel již v tomto listu 1 Korintským naznačil, že ženy se účastnily modliteb a prorocství s autoritou v církvi (1 Kor 11,5.10; 14,3-5). Už jen tato skutečnost ukazuje, že 1 Kor 14,34-35 nemůže být obecným, absolutním a nadčasovým zákazem ženám mluvit v církvi.

Kdysi bylo běžné „odmítat“ důkazy uvedené v 1. Korintským 11,5.10 (a někteří by tento postoj zastávali dodnes). Domnívali se, že 1 Kor 11,2-16 se nevztahuje na shromáždění církve, ale pouze na soukromé necírkevní shromáždění. Celý kontext 1 Kor 11,2-14,40, argumentace 1 Kor 11,16 a paralela mezi 1 Kor 11,2 a 11,17 činí takovou myšlenku nanejvýš neudržitelnou. Někteří dokonce navrhovali, že 1 Kor 11,5 je pouze hypotetický, ale takový přístup je zjevně argumentem zoufalství.

Mlčení nařízené v 1. Korintským 14,34-35 musí být konkrétním, omezeným mlčením. Bylo nabídnuto mnoho návrhů, ale zde lze přezkoumat pouze hlavní alternativy (někteří badatelé s nepatrnými důkazy také navrhli, že 1 Kor 14,34-35 nebyl napsán Pavlem, ale byl vložen opisovačem, nebo že jde o otázku Pavlových odpůrců v Korintu, kterou Pavel odsuzuje v 1 Kor 14,36). Podle jednoho názoru je zde zakázané mluvení pouhým blábolením.

V kontextu však není nic konkrétního, co by tento význam slova „mluvit“ podporovalo, a takové nesmysly by jistě byly zakázány všem osobám při bohoslužbě, kterou Pavel popisuje. Jiný názor předpokládá, že zakázané mluvení je mluvení v jazycích (glosolálie), protože to je v předchozím kontextu často zmiňováno (1K 14). Glosolálie je však vždy označována jako „jazyky“ nebo „mluvení v jazycích“ a nikdy jen jako mluvení.

Pravděpodobně nejoblíbenějším názorem mezi těmi, kdo jsou proti tomu, aby ženy v církvi mluvily s autoritou, je dnes ztotožnění zakázaného mluvení s úsudkem proroků zmíněným v 1K 14,29. V této souvislosti je třeba připomenout, že mluvení s autoritou je v církvi zakázáno. Tvrdí se tedy, že ženy mohou prorokovat (1 Kor 11,5), ale nesmějí prorocství posuzovat nebo hodnotit. Hodnocení prorocství je považováno za skutečně autoritativní úroveň řeči v církvi, z níž mají být ženy vyloučeny.

Tento názor má dvě hlavní obtíže. Za prvé, slovo „mluvit“ v 1K 14,34 nemá v samotném slově ani v bezprostředním kontextu (14,34-35) žádný důsledek, který by podporoval jeho ztotožnění s pojmem hodnocení prorocství. Za druhé, představa dvou úrovní řeči v církvi – prorocství a prorockého hodnocení – s tím, že jedna je vyšší než druhá a je určena pouze pro muže, nemá jinde u Pavla jasnou ani implicitní oporu. Ve skutečnosti Pavlova vlastní definice a obhajoba prorocství (1K 14,1-25) přímo naznačuje, že prorocství samo o sobě je autoritativní řečí nejvyšší úrovně v církvi.

Názor, který se mi zdá nejlepší, je chápat zde zakázané mluvení ženám pouze jako odkaz na rušivé otázky, které manželky (v kultuře Pavlovy doby obvykle nevzdělané) kladly svým mužům. To přesně odpovídá řešení, které Pavel nabízí (1K 14,35): „Pokud se chtějí na něco zeptat, ať se doma zeptají svých manželů. . . .“ Takové rušivé dotazování bylo považováno za ostudu i v Pavlově době, v níž panovalo všeobecné přesvědčení, že je morálně nediskrétní, aby jakákoli manželka na veřejnosti říkala cokoli na jakékoli téma.

Tento pohled na rušivé otázky také dobře zapadá do konkrétního kontextu (1K 14,26-40), v němž Pavlovi jde o vhodnost a řád, které umožňují skutečné budování (všimněte si, že 1K 14,26 očekává účast všech). Ve skutečnosti tedy existují tři zákazy mlčení (1 Kor 14,28.30.34), ačkoli mnoho

biblických překladů používá slovo „mlčet“ pouze v 1 Kor 14,34.

1 Timoteovi 2,8-15

V 1. Timoteovi 2,8-15 je odstavec v Novém zákoně, který obsahuje zákazy (2,11-12), na které se nejčastěji odvolávají jako na rozhodující ti, kdo jsou proti kázání, vyučování a vedoucí službě žen v církvi. Je však nevhodné vyčleňovat verše 11-12 z bezprostředního kontextu 1. Timoteovi 2,8-15. Pokud je některý z odstavců vnímán jako kulturně vázaný (jako často 2,8-10) nebo jako obzvláště obtížný z hlediska Pavlovy teologie (jako často 2,15), je třeba si uvědomit, že stejným otázkám je třeba čelit i při chápání 2,11-14.

Je třeba také poznamenat, že 1 Timoteovi 2,11-12 je obecný zákaz vyučování a autority vykonávané ženami. Není zaměřen pouze na určitou úroveň osob (jako jsou „ordinovaní“ na rozdíl od „neordinovaných“ nebo „kazatelé“ na rozdíl od „misionářů“). Dále se neomezuje pouze na určité styly vyučování („kázání“ na rozdíl od „sdílení“, výuky v semináři nebo psaní teologických knih). Jinými slovy, pokud by 1. Timoteovi 2,11-12 byl nadkulturním, absolutním zákazem vyučování žen a vykonávání autority v církvi, pak zakazuje veškerou takovou činnost.

Slovo ve verších 11 a 12, které se často překládá jako „v tichosti“ (11) a „mlčky“ (12), je v řečtině totožné. Stejný výraz používá Pavel ve 2. Tesalonickém 3,12, což NIV překládá jako „ztišit se“. Jde o to, že tento výraz, o němž se často předpokládá, že znamená pouze „slovní mlčení“, je lépe chápat jako označení správného řádu nebo přijetí běžných zvyklostí. Výraz překládaný jako „mít autoritu“ (authentēin) se v Novém zákoně vyskytuje pouze zde a v řečtině se používal jen zřídka. Není to obvyklý výraz pro pozitivní, aktivní autoritu. Jedná se spíše o negativní termín, který se vztahuje k uzurpaci a zneužití autority.

Zákaz (2,11-12) je tedy namířen proti některým zneužívajícím činnostem, ale ne proti vhodnému výkonu učení a autority v církvi. Vodítko k naznačenému zneužití se nachází v rámci heretické činnosti uvedené v 1-2 Timoteovi. Heretici měli zjevně deviantní přístup k sexualitě (1 Tim 4,3; 5,11-15) a zaměřovali se zejména na oklamání žen, které byly většinou nevzdělané (2 Tim 3,6-7).

Tyto zákazy jsou podpořeny selektivními argumenty z knihy Genesis (1 Tim 2,13-14), přičemž se používá Genesis 2, a nikoli Genesis 1 (2,13), a faktem Evina klamu (2,14, viz použití v 2 Kor 11,3 pro mužské heretiky). Funkce argumentu z Genesis je paralelní s jeho použitím v 1K 11,7-9, kde je použit k argumentaci, že ženy musí mít při modlitbě a prorocství zahalenou hlavu. V obou případech je biblický argument použit na podporu místně omezeného pokynu.

Závěrečné slovo naděje pro ženy (1 Tim 2,15) je potvrzením role rodit a vychovávat děti, což je role považovaná za jedinou vhodnou mnohými příslušníky kultury, kteří věřili, že ženy nejsou schopny plnit i jiné role. Tento závěr (2,15) je svým směřováním paralelní s 1 Tim 5,3-16 a Tit 2,3-5, které se týkají specifických kulturních očekávání.

(pokračování příště)

David M. Scholer
profesor Nového zákona
[Fuller Theological Seminary](#), Houston, Texas

David M. Scholer

Dr. David M. Scholer

Autorem této eseje je zesnulý **David M. Scholer**, který jako profesor Nového zákona zůstane dlouho v paměti pro své odhodlání vybavit a posílit ostatní prostřednictvím svého vyučování a svého laskavého ducha. S dovolením je převzat ze série článků, které původně vyšly v časopise *The Covenant Companion*, 1. prosince 1983, 15. prosince 1983 a v lednu 1983.

Další díly:

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 1.](#)

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 2.](#)

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 3.](#)

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 4.](#)

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 5.](#)

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)